

การพัฒนากิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

Development of Storytelling Activities for Promoting Creative Thinking Skills of Kindergarteners 3 at Khok Ra Heur School, Ban Kruad District, Buriram Province

ภคมน สว่างสุข¹, ประสงค์ สายหงษ์²
Pakamon Sawangsook¹, Prasong Saihong²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ 2. เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ 3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 3 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน จำนวน 4 แผน แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้านของนักเรียนระดับอนุบาลคือ ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ และแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้นิทาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนบ้านโคกระเหย ตำบลปราสาท อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนากิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการสอน การวัดและการประเมินผล และการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ความเหมาะสมของนิทาน กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมิน ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีความเห็นสอดคล้องกัน ค่า IOC มีค่ามากกว่า.8 และเมื่อนำแผนการพัฒนากิจกรรมการเล่านิทานไปใช้ในกิจกรรมการเรียนของนักเรียน นักเรียนคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้านเพิ่มขึ้น มีค่านัยยะสำคัญ .05

2. ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ของนักเรียนแต่ละคนของความคิดสร้างสรรค์แต่ละด้าน 8 คน และมีนักเรียน 1 ไม่ผ่านเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนทั้ง 9 คน อยู่ที่ร้อยละ 81.84

¹ นิสิตปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Student, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Faculty of Education, Mahasarakham University

3. นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน โดยวัดจากรายการประเมิน 5 รายการ คือ ความสนใจ ผลงาน ความคิดสร้างสรรค์ การมีส่วนร่วมในการทำงาน และขั้นตอนการทำงาน มีการประเมิน 5 ครั้งตามแผนการเรียนรู้ ผลการประเมินนักเรียนทุกคนมีพฤติกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางในการเข้าเรียนครั้ง 1 และได้ระดับดีมากในการวัดจากการเข้าเรียนครั้งที่ 5 มีค่านัยยะสำคัญอยู่ที่.05

สรุปผลการวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยเสริมสร้างการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน สามารถกระตุ้นการคิดทั้งการเรียนในระดับกลุ่มและรายบุคคล โดยจัดให้ผู้เรียนได้เผชิญเหตุการณ์สิ่งแวดล้อม สื่อ อุปกรณ์ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน จัดให้เผชิญกิจกรรมที่เสริมสร้างการคิดยืดหยุ่นและผ่อนคลายไม่เคร่งเครียด รวมทั้งการแนะนำตัวอย่างบุคคลที่มีผลงานสร้างสรรค์

คำสำคัญ: การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์, การเล่านิทาน, นักเรียนระดับอนุบาล

Abstract

The present study aimed 1) to develop experience activities using storytelling to improve creative thinking of kindergarteners 3 to achieve the criteria of 75 percent, 2) to study the learning behaviors of kindergarteners 3 through storytelling activities. The participants of the study were 9 of kindergarteners 3 who were studying in the 1st semester of 2020 academic year in Ban Khok Rahoei School, Prasat sub-district, Ban Kruat district, Buriram province. The instruments used in the study consisted of 4 lesson plans of storytelling activities, creative thinking test and learning behaviors test. The statistics used in the study comprised of mean and percentage.

The results of the study revealed that

The creative thinking development of kindergarteners 3 by using storytelling activities shown that 75 percent of students achieved the criteria of the study. The results also revealed that 7 students improved creative thinking by storytelling using mouth which was 77.78 percent, 8 students improved creative thinking by storytelling using gesture which was 88.88 percent, 8 students improved creative thinking by storytelling using voice which was 88.88 percent, 9 students improved creative thinking by storytelling using picture which was 100.00 percent, 9 students improved creative thinking by storytelling using materials which was 100.00 percent. Moreover, students improved creative thinking of each aspect as follows ; 7 students improved originality skill which was 77.78 percent, 8 students improved fluency skill which was 88.88 percent, 8 students improved flexibility skill which was 88.88 percent, 9 students improved elaboration skill which was 100.00 percent. Hence, the results

of creative thinking development could be ordered as follows ; elaboration skill, flexibility skill, fluency skill and originality skill respectively.

The results of learning behaviors using storytelling activities revealed that 8 students of kindergarten 3 ranged in good level which was 88.89 percent, 1 students of kindergarten 3 ranged in fair level which was 11.11 percent

Keywords: Creative Thinking Development, Storytelling, Kindergarteners

บทนำ

การจัดการศึกษาปฐมวัยมีจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ประการหนึ่ง คือ การส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) อย่างไรก็ตามผลการประคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโคกระเหย ตำบลปราสาท อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า พัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย จากสภาพจริงที่พบในโรงเรียน คือเด็กปฐมวัยไม่กล้าแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์เท่าที่ควร นักเรียนระดับอนุบาล 3 มีพฤติกรรมที่เป็นตัวบ่งชี้ด้านความคิดสร้างสรรค์ไม่เป็นไปตามที่พึงประสงค์ เช่น การตอบคำถามหลังการฟังนิทานที่มักมีการลอกเลียนคำตอบจากเพื่อน ๆ ในห้อง เมื่อมีการสนทนากันขาดความมั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็นที่เป็นของตนเองต่อหน้าเพื่อน ๆ ไม่กล้าที่จะตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นกับเรื่องราวใหม่ๆ หรือกิจกรรมต่างๆ จากการที่ผู้วิจัยได้จัดการจัดประสบการณ์การเล่นิทานในห้องเรียน โดยให้นักเรียนแสดงท่าทางเกี่ยวกับสัตว์ที่รู้จัก พบว่า นักเรียนไม่กล้าแสดงออก อาจเป็นผลต่อเนื่องนักเรียนขาดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจะ เป็นปัญหาที่จะส่งผลที่รุนแรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับสูงขึ้น หากไม่มีการได้รับการแก้ไขและพัฒนาตั้งแต่ช่วงปฐมวัย เพื่อเป็นการพัฒนานักเรียนระดับอนุบาลโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยจึงการ

พัฒนากิจกรรมการเล่นิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 โดยเน้นกิจกรรมการเล่นิทานที่สอดคล้องกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาลที่พัฒนาทักษะเด็กอย่างครบถ้วน

ความสำคัญของนิทานต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย

นิทาน เป็นเครื่องมือที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กให้สูงขึ้น นิทานนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการฟัง การพูดให้ความรู้ ความสนุกสนาน และจินตนาการแก่เด็กแล้ว นิทานยังช่วยฝึกสมาธิให้เด็กรู้จักสำรวมใจให้จดจ่ออยู่กับเรื่องที่ฟังที่ฟัง ซึ่งเป็นพื้นฐานการเตรียมความพร้อมด้าน การอ่านหนังสือ และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เด็กไปพร้อมกัน ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางด้าน สติปัญญาและอารมณ์ที่ดีตามมา (ณททัย ทิวไผ่งาม, 2547: 1) และที่ผ่านมามีพบว่านิทานทำให้เด็กฉลาดได้ กิจกรรมนิทานเป็น กิจกรรมที่มีความเหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการเด็กและช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ให้กับเด็กและเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็กซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ดันติผลาชีวะ (2548: 32) ได้กล่าวไว้ว่า นิทานเป็นตำราของเด็กปฐมวัย เป็นสื่อที่ใช้ในการสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็กสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กทั้ง

ทางด้านสังคม อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม ช่วย
ให้เด็กสามารถรับรู้ เข้าใจทำให้เด็กซึมซับและ
รับความรู้ไว้ กิจกรรมการเล่นเป็นกิจกรรม
ที่มีความเหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการ
เด็กและเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างจินตนาการ
ให้แก่เด็ก นิทานเป็นหนังสือที่ใช้ในการสนองความ
ต้องการของเด็ก สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก (กุลยา
ตันติผลาชีวะ, 2548: 32) เด็กปฐมวัย อายุ 3-6
ปี จะอยากรู้อยากเห็นสิ่งรอบตัวเกี่ยวกับธรรมชาติ
เริ่มเข้าใจความแตกต่างระหว่างความจริงกับเรื่อง
สมมติ เข้าใจในรูปแบบการอ่าน โดยอ่านจากซ้าย
ไปขวาและจากบนลงล่าง สามารถตอบคำถาม
จากนิทานได้ ดังนั้นนิทานที่เหมาะสมกับเด็กวัยนี้
ควรเป็นนิทานที่เป็นเรื่องที่ยาวขึ้น แต่เข้าใจง่าย
ภาพประกอบมีสีสัน มีตัวอักษรบรรยายเนื้อเรื่อง
ไม่มากเกินไป มีขนาดใหญ่พอสมควร เพราะเด็กใน
วัยนี้สามารถเชื่อมโยงสัญลักษณ์ตัวพยัญชนะ กับ
เสียงสระได้แล้ว และหนังสือที่เป็นคำคล้องจองก็
จะช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กในวัยนี้เพิ่ม
ยิ่งขึ้น (รวีวรรณ รุ่งไพโรจน์, 2556: 111-112)
โดยนิทานสำหรับเด็กควรที่จะเป็นเรื่องที่มีเนื้อหา
สั้นๆ ง่ายๆ มีการเคลื่อนไหวของเรื่องราวและ
ตัวละครที่ไม่จำเจ นิทานสำหรับเด็กควรมีภาพ
ประกอบเนื้อเรื่องที่เหมาะสม ซึ่งภาพที่ใช้ในนิทาน
เด็กควรที่จะเป็นภาพที่มีลายเส้นไม่ซับซ้อน มีขนาด
ที่เห็นได้อย่างชัดเจนและทำความเข้าใจได้ง่าย ซึ่ง
จะทำให้การใช้สื่อนิทานในการจัดกิจกรรมสำหรับ
เด็กมีคุณค่าและได้ประโยชน์อย่างแท้จริง (พรทิพย์
วินโกมินทร์, 2542: 37)

นิทานกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กปฐมวัย

การจัดการศึกษาปฐมวัยได้เน้นความสำคัญ
ของความคิดสร้างสรรค์โดยมีจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้
ประการหนึ่ง คือ การส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่ม

สร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ความ
คิดสร้างสรรค์ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต
และการพัฒนาสังคมเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากความ
คิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถที่พิเศษของคน
เราในการคิดจินตนาการและสร้างสรรค์สิ่งแปลก
ใหม่ที่ออกมาเป็นชิ้นงาน หรือเป็นรูปแบบวิธีการ
ในการนำไปแก้ปัญหาต่างๆ ทั้งส่วนตัวสังคม
ประเทศชาติและโลกของเราให้เจริญก้าวหน้าได้
อย่างมหาศาล ฉะนั้นในวงการศึกษาของประเทศ
ต่างๆ รวมทั้งประเทศไทยจึงได้กำหนดให้ความคิด
สร้างสรรค์เป็นจุดหมายที่สำคัญ ประการหนึ่งของ
การจัดการศึกษาทุกระดับ มีการกำหนดจุดหมาย
ให้ความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณลักษณะสำคัญของ
ผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาล (กระทรวงศึกษาธิการ,
2546) เพราะการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์นั้น
จะมีการพัฒนาได้ดีในช่วงวัยก่อนเรียนหรือช่วง 6
ขวบแรกของชีวิตนั้น

เป็นระยะที่เด็กมีจินตนาการสูง พัฒนาการ
ทางความคิดสร้างสรรค์มักเป็นรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างกัน
พัฒนาการด้านอื่น ๆ ลักษณะความคิด
ริเริ่มในวัยเด็กจะมีพัฒนาการสูงกว่าวัยผู้ใหญ่ มี
ความคล่องตัว กล้าคิดกล้าเสี่ยงและกล้าแสดงออก
ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเจริญสูงสุดในช่วงแรก
ของชีวิต เมื่อตอนอายุ 4 ปีครึ่ง และจะเริ่มลด
ลงเมื่อเด็กเริ่มเข้าโรงเรียนอนุบาล หลังจากเด็ก
ปรับตัวเข้ากับสภาพบรรยากาศและวิธีสอนของ
โรงเรียนแล้ว ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กจึงค่อย
พัฒนาขึ้น (อารี พันธมณี, 2545) ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความคิดสร้างสรรค์อาจเกิดจากหลายสาเหตุหลาย
ปัจจัย แต่ปัจจัยหนึ่งคือ รูปแบบการเรียนการสอน
หรือการจัดประสบการณ์ในเด็กปฐมวัย (มิ่งขวัญ
ภาคสัญไชย, 2555) การจัดกิจกรรมการเล่น
เพื่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย
มีดังต่อไปนี้ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษา
ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย 4 ด้าน ได้แก่

1. ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ลักษณะความคิดที่แปลกใหม่และแตกต่างไปจากความคิดธรรมดา เป็นความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยพฤติกรรมที่แสดงออกว่าเด็กมีความคิดริเริ่มคือ การตอบคำถามที่เป็นคำตอบที่แปลกใหม่ การถามเมื่อเกิดข้อสงสัย และเป็นคำถามหรือคำตอบที่ไม่ซ้ำกับเพื่อนหรือข้อความที่มีอยู่แล้ว

2. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และมีปริมาณมากในเวลาจำกัด พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความคิดคล่องแคล่วคือ การโต้ตอบทันทีเมื่อครูถามคำถาม การให้คำตอบที่หลากหลายในขณะที่ครูถามคำถาม

3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภทและหลายทิศทาง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงคิดยืดหยุ่นคือ การกล้าตอบคำถามที่อาจจะผิดหรือถูกโดยเป็นคำตอบที่หลากหลาย แปลกใหม่

4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดหลักให้ได้ความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความคิดละเอียดลออเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่ให้สำเร็จ

ความสำคัญของงานวิจัย

คณะผู้วิจัยจึงพัฒนากิจกรรมเล่นิทาน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยเกิด ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออเป็นแนวทางในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยตามแนวคิดของกิลฟอร์ด (Guilford, 1968: 145-151) โดยมีรูปแบบการเล่นิทานของ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2545:

226-228) เป็นแนวทางในการเล่นิทาน โดยการเล่นิทานเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดจินตนาการอย่างไม่สิ้นสุด แล้วมีการพัฒนาต่อเนื่องโดยการใช้กิจกรรมในการพัฒนาให้คิดตามองค์ประกอบการคิดสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้เด็กได้วาดภาพลัทธิตามนิทานอย่างเสรีเป็นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดละเอียดลออ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมเล่นิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาและพัฒนากิจกรรมเล่นิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบไปด้วยนิทานที่ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดละเอียดลออ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 9 คนที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียน

บ้านโคกระเหย ตำบลปราสาท อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ การเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นการสุ่มอย่างง่าย นักเรียนระดับอนุบาล 3 นักเรียนมีความรู้ความสามารถระดับเดียวกัน ครูผู้สอนระดับอนุบาลจำนวน 1 คน เป็นครูที่ได้รับการอบรมการเล่านิทาน และสามารถเตรียมการสอน การจัดประสบการณ์การเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เป็นบุคคลากรทางการศึกษาที่วุฒิการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน การศึกษาปฐมวัย และการวัดผลและประเมินผลด้านการศึกษาศึกษาปฐมวัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ และแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ ของอนุบาลชั้นปีที่ 3 จำนวนนิทาน 5 เรื่อง ๆ ละ 4 กิจกรรม ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 4 แผนแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 4 ฉบับ ๆ ละ 4 กิจกรรม รวมทั้งสิ้น 20 กิจกรรม ได้แก่ แผนการกิจกรรมการเล่านิทาน คณะผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยแยกเป็น แผนกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านคิดริเริ่ม แผนกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านคิดคล่อง แผนกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านคิดยืดหยุ่น แผนกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านคิดละเอียดลออ นิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ 5 เรื่อง แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ ตามแผนกิจกรรมทั้ง 4 กิจกรรม แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3

ขั้นตอนการวิจัย

คณะผู้วิจัยขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. พัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เพื่อให้ทราบ จุดหมาย มาตรฐาน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สารการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ การประเมินพัฒนาการ และหลักสูตรสถานศึกษาศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านโคกระเหย ตำบลปราสาท อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์

1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่านิทาน

1.3 ศึกษาแนวการจัดกิจกรรมระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) และเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สำหรับชั้นอนุบาล

1.4 คัดเลือกนิทานโดยใช้หลักเกณฑ์ในการเลือกคือ เป็นเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ และไม่ซับซ้อน มีความสนุกสนานและชวนติดตาม มีการสอดแทรกเนื้อหาที่ส่งเสริมจินตนาการและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกนิทานจำนวน 5 เรื่อง

1.5 นำนิทานที่คัดเลือกไว้จำนวน 5 เรื่อง มากำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดการวัดความคิดสร้างสรรค์จากการทำกิจกรรมของทอเรนซ์ โดยอาศัยรูปภาพเป็นสื่อ เรื่องละ 4 กิจกรรมเพื่อนำไปเขียนแผนการจัดประสบการณ์

1.6 สร้างแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน โดยกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย ชื่อนิทาน จุดประสงค์ สื่อและอุปกรณ์ มีขั้นตอนในการเล่านิทานมี 4 ขั้นตอนดังนี้

1.6.1 ขั้นเตรียม ครูเตรียมข้อตกลงกับนักเรียนระหว่างทำกิจกรรม

1.6.2 ขั้นนำ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนได้เตรียมอารมณ์และความพร้อม ครุ่นนึกเข้าสู่เรื่องราว เช่น การร้องเพลง การสนทนา การใช้คำคล้องจอง และสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนในการปฏิบัติระหว่างฟังนิทาน

1.6.3 ชั้นเล่านิทาน ครูให้รูปแบบการเล่านิทานแบบผสมผสานกัน ได้แก่ เล่านิทานแบบปากเปล่า เล่านิทานโดยใช้หนังสือประกอบ เล่านิทานโดยใช้ภาพประกอบ เล่านิทานโดยใช้เสียงประกอบ และเล่านิทานโดยใช้สื่อใกล้ตัวประกอบการเล่านิทาน

1.6.4 ชั้นสรุป นักเรียนและครูร่วมกันสรุปข้อคิดจากนิทานอย่างสร้างสรรค์ ครูบันทึกแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

1.7 นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่สร้าง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ในแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การวัดและประเมินผล ความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ จากนั้นนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.8 นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ความเหมาะสมของนิทาน กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) 5 ระดับ โดย เร็นลิส เอ. ลิเคิร์ต (Rensis A. Likert) (Likert, 1961)

1.9 นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การพัฒนาแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวัดและการประเมินความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดจาก สำนักงาน ก.พ.

(2552) ; ชนิสรา พระสุรักรักษ์ (2555) ; พรรณิภา เจริญทวี (2554) และธีรนุช แสนหาญ (2550)

2.2 สร้างแบบวัดความคิดสร้างสรรค์จากการเล่านิทาน จำนวน 5 ฉบับๆ ละ 4 กิจกรรมรวมจำนวน 20 กิจกรรม

2.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนชิ้นงานของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวการให้คะแนนชิ้นงานจากเกณฑ์การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับปฐมวัยปีการศึกษา 2561 และได้ตัดแปลงการให้คะแนนตามคุณภาพของชิ้นงาน

2.4 กำหนดเกณฑ์การประเมินความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยนำแนวคิดการประเมินความคิดสร้างสรรค์จาก สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2560) เป็นแนวทางในการประเมินความคิดสร้างสรรค์

2.5 นำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนชิ้นงาน เกณฑ์การประเมินความคิดสร้างสรรค์ ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับการประเมินความคิดสร้างสรรค์ ความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจนจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.6 นำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับประเด็นการประเมินความคิดสร้างสรรค์ และความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนน นำข้อมูลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.7 นำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโคกระเหย จำนวน 9 คน

3. แบบวัดพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 นำแบบวัดพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนชิ้นงาน เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับการประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจน จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2 นำแบบวัดพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับประเด็นการประเมินพฤติกรรม และความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนน นำข้อมูลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.3 นำแบบประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ที่สร้างได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโคกระเหย จำนวน 9 คน

4. การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

4.1 ชั้นเตรียม ครูและนักเรียนสร้างข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติตัวขณะฟังนิทาน

4.2 ขั้นนำ ครูนำเด็กเข้าสู่เรื่องราว เช่น การร้องเพลง การท่องคำคล้องจองปริศนาคำทาย การใช้คำถาม การสนทนา

4.3 ขั้นเล่านิทาน ครูเล่านิทานโดยใช้วิธีเล่าปากเปล่า เล่าโดยใช้ท่าทาง เล่าโดยใช้ภาพประกอบ เล่าโดยใช้เสียงประกอบ และเล่าโดยใช้อุปกรณ์ประกอบ ในระหว่างการเล่ามีการสนทนาซักถามหรือให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการเล่า

4.4 ขั้นสรุป เด็กและครูร่วมกันสนทนาสรุปเนื้อหาของนิทาน และทำกิจกรรมเช่น การต่อภาพที่กำหนดให้เช่น รูปวงกลม รูปสามเหลี่ยม

รูปสี่เหลี่ยม รูปวงรี การปั้นดินน้ำมันตามตัวละครของนิทานตามจินตนาการ การปั้นดินน้ำมันแล้วเล่าเรื่องให้สัมพันธ์กับสิ่งที่ปั้น หลังจากเล่านิทานจบ ตามจุดประสงค์ของการเล่านิทานเรื่องนั้น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 9 คน โรงเรียนบ้านโคกระเหย ตำบลปราสาท อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยทำการสอนเอง มีขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนบ้านโคกระเหย ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองในครั้งนี้

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ชั่วโมง ดำเนินการเล่านิทาน 1 เรื่อง ต่อ 1 สัปดาห์ รวมนิทาน 5 เรื่องในแต่ละเรื่อง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำวัดความคิดสร้างสรรค์จำนวน 4 ฉบับ ๆ 5 กิจกรรม

3. รวบรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์จำนวน 4 ฉบับ ๆ 5 กิจกรรมรวม 20 กิจกรรม และนำข้อมูลที่ได้มาประเมินความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนและสรุปผลเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลจากการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์กับประเด็นการประเมินความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน (สมนึก ภัททิยธนี, 2551) และการใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดย ที่พัฒนาขึ้นโดยคณะผู้วิจัย

เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์จากการประเมินความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลของพัฒนาการกิริยามารยาทเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

จากการวิเคราะห์ผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กอนุบาล 3 ด้วยการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ออกแบบแผนกิจกรรมการเล่นิทานโดยแบ่งนิทานออกเป็น 5 รูปแบบ คือ 1) การเล่นิทานปากเปล่า 2) การเล่นิทานประกอบท่าทาง 3) การเล่นิทานประกอบภาพ 4) การเล่นิทานประกอบเสียง 5) การเล่นิทาน แล้วนำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมวาดภาพ กิจกรรมพิมพ์ภาพ กิจกรรมฉีกปะ เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน จากนั้นได้นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทานที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการสอน การวัดและการประเมินผล และการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ความเหมาะสมของนิทาน กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมิน ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน ต่อแผนการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่นิทานจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านมีดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่นิทานจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					คะแนน	IOC
	1	2	3	4	5		
1. กิจกรรมสอดคล้องกับแผนการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
2. กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8
3. กิจกรรมมีวัสดุอุปกรณ์	0	+1	+1	0	+1	3	0.6
4. ผลกิจกรรมตามจุดประสงค์	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8
5. กิจกรรมมีประโยชน์ต่อการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1

จากตาราง 1 แสดงถึงความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทั้ง 5 แผนโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.6 ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแผนการ

การเล่นิทานประกอบท่าทาง 3) การเล่นิทานประกอบภาพ 4) การเล่นิทานประกอบเสียง 5) การเล่นิทาน แล้วนำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมวาดภาพ กิจกรรมพิมพ์ภาพ กิจกรรมฉีกปะ เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน จากนั้นได้นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทานที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการสอน การวัดและการประเมินผล และการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ความเหมาะสมของนิทาน กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมิน ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน ต่อแผนการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่นิทานจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านมีดังต่อไปนี้

ศึกษาหัวข้อที่ 1. กิจกรรมสอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ และ หัวข้อที่ 5. กิจกรรมมีประโยชน์ต่อการเรียน ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย มีค่าเท่ากับ 1 หัวข้อที่ 2 และ 4 มีค่าเท่ากับ 0.8

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ประเด็นจัดประสบการณ์ความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน ต่อแผนการเรียนรู้ของแผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการนิทานจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					คะแนน	IOC
	1	2	3	4	5		
1. ความคิดริเริ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
2. ความคิดคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
3. ความคิดยืดหยุ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
4. ความคิดละเอียดลออ	+1	0	+1	0	+1	3	0.6

จากตาราง 2 แสดงถึงความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญการจัดประสบการณ์ความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้านต่อแผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทั้ง 5 แผนโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.6 ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย

กับแผนการศึกษาหัวข้อที่ 1. ความคิดริเริ่ม และหัวข้อที่ 3. ความยืดหยุ่น ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย มีค่าเท่ากับ 1 หัวข้อที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.8 และหัวข้อที่ 4 ความคิดละเอียดลออ มีค่าเท่ากับ 0.6 จากการประเมินดังกล่าว

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้านของนักเรียนอนุบาล 3 ที่ใช้แผนการเรียนรู้ของแผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการนิทาน (n=9)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	
	ก่อนเรียน (4)	หลังเรียน (4)
1. ความคิดริเริ่ม	2.00	2.90*
2. ความคิดคล่องแคล่ว	2.30	3.17*
3. ความคิดยืดหยุ่น	2.50	3.17*
4. ความคิดละเอียดลออ	2.22	3.62*

*.05

จากตาราง 3 ผลการประเมินนักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการนิทาน ความคิดสร้างสรรค์ที่นักเรียนได้รับการพัฒนามากที่สุดคือด้าน ความคิดละเอียดลออ ค่าเฉลี่ยการประเมินหลังเรียน 3.62 ส่วนด้านที่ได้

น้อยที่สุดคือด้าน ความคิดริเริ่มการประเมินหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 2.90 มีนัยยะสำคัญ .05

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

ในการศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์จากการประเมินความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน โดยใช้ค่า

เฉลี่ยและร้อยละหลังเรียนของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ชั่วโมง ดำเนินการเล่านิทาน 1 เรื่อง ต่อ 1 สัปดาห์ รวม

นิทาน 5 เรื่องในแต่ละเรื่องผู้วิจัยให้นักเรียนทำวัดความคิดสร้างสรรค์จำนวน 4 ฉบับๆ 5 กิจกรรม โดยครูผู้สอนเป็นผู้วัดนักเรียน จากนักเรียนทั้งหมด 9 คน ($n=9$) มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงคะแนนค่าเฉลี่ย/ร้อยละ ของนักเรียนเป็นรายบุคคลจากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 4 ฉบับ 5 กิจกรรม โดยครูผู้สอน เป็นผู้วัดนักเรียน จากนักเรียนทั้งหมด 9 คน ($n=9$)

ลำดับ	ความคิดริเริ่ม	ความคิด คล่องแคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ละเอียดลออ	คะแนนรวม (16)	ร้อยละ
1	2.75	3.00	3.75	3.20	12.70	79.38
2	3.00	3.00	3.50	3.80	13.30	83.13
3	2.75	3.00	3.50	3.00	12.25	76.56
4	3.00	3.75	3.25	3.60	13.60	85.00
5	3.25	2.25	3.00	3.20	11.70	73.13
6	3.25	3.50	3.50	3.40	13.65	85.31
7	2.75	3.50	3.75	3.00	13.00	81.25
8	3.50	3.50	3.50	4.00	14.50	90.62
9	3.25	3.25	3.25	3.40	13.15	82.19

จากตาราง 4 แสดงถึงความสามารถในความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้านของนักเรียนระดับอนุบาล 3 จำนวน 9 คน โดยการประเมินจากการวัด 5 ครั้ง นักเรียน 8 คน มีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 76-90 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 90.62 มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ตั้งไว้ 1 คน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.13

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 เป็นการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 ประกอบด้วยการวัดความสนใจ ผลงาน ความคิดสร้างสรรค์ การมีทำงาน และขั้นตอนการทำงาน ผู้ประเมินคือครูผู้สอน การประเมินมี 3 ระดับ ประเมิน 5 ครั้ง 1 ครั้งต่อ 1 แผน ผลการวิจัยมีดังนี้

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์แบบวัดความคิดสร้างสรรค์กับประเด็นการประเมินความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน ต่อแผนการเรียนรู้ของแผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 (n=9) ด้วยกิจกรรมการนิทาน (3 ระดับ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยการประเมินครั้งที่				
	1	2	3	4	5
1. ความสนใจ	2.55	2.66	2.88	3.00	3.00*
2. ผลงาน	1.55	2.00	2.33	3.00	3.00*
3. ความคิดสร้างสรรค์	1.88	2.00	2.33	3.00	3.00*
4. การมีส่วนร่วมในการทำงาน	2.44	2.55	3.00	3.00	3.00*
5. ขั้นตอนการทำงาน	2.00	2.00	2.77	3.00	3.00*

*0.05

จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอนุบาล มีการวัด 5 ครั้ง ระดับการประเมินของนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่รายการประเมินพฤติกรรม มีนัยยะสำคัญ .05

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลของพัฒนาการการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ มีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทั้ง 5 แผนโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.6 และมีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทั้ง 5 แผนโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.6 ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแผนการเมื่อนำแผนการจัดกิจกรรมฯ ไปใช้ผลการประเมินนักเรียนทั้ง 9 คน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการนิทานความคิดสร้างสรรค์ที่นักเรียนได้รับการพัฒนา

มากที่สุดคือด้าน ความคิดละเอียดลออ ค่าเฉลี่ยการประเมินหลังเรียน 3.62 ส่วนด้านที่ได้น้อยที่สุดคือด้าน ความคิดริเริ่มการประเมินหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 2.90 มีนัยยะสำคัญ .05 แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาการการเล่านิทานได้รับผลสำเร็จที่ดี สามารถนำกิจกรรมการเล่านิทานไปใช้ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ในการศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์จากการประเมินความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละหลังเรียนของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ของโรงเรียนบ้านโคกระเหย อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ตามแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ชั่วโมง ดำเนินการเล่านิทาน 1 เรื่อง ต่อ 1 สัปดาห์ รวมนิทาน 5 เรื่องในแต่ละเรื่องผู้วิจัยให้นักเรียนทำวัดความคิดสร้างสรรค์จำนวน 4 ฉบับๆ 5 กิจกรรม โดยครูผู้สอนเป็นผู้วัดนักเรียน จากนักเรียนทั้งหมด 9 คน (n=9) ผลการวิจัยแสดงถึงความสามารถในความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้านของนักเรียนระดับอนุบาล 3 จำนวน 9 คน โดยการประเมินจากการวัด 5 ครั้ง

นักเรียน 8 คน มีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 76-90 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 90.62 มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 1 คน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.13 แสดงถึงกิจกรรมการเล่านิทานสามารถนำไปใช้ในการจัดประสบการณ์การสอนสำหรับนักเรียนอนุบาลได้เป็นอย่างดี กิจกรรมการเล่านิทานสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ได้สูงสุดสอดคล้องกับแนวคิดของ แซนทร็อค (Santrock, 2008) ที่ว่า กิจกรรมการเรียนที่ช่วยเสริมสร้างการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนควรเป็นกลวิธีที่กระตุ้นการคิดทั้งการเรียนในระดับกลุ่มและรายบุคคล โดยจัดให้ผู้เรียนได้เผชิญเหตุการณ์สิ่งแวดล้อม สื่อ อุปกรณ์ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน จัดให้ผู้เรียนกิจกรรมที่เสริมสร้างการคิดยืดหยุ่นและผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด รวมทั้งการแนะนำตัวอย่างบุคคลที่มีผลงานสร้างสรรค์ อีกทั้งสอดคล้องกับ สัตหพัฒน์ อรุณธำ (2542) การให้เด็กได้ฟัง และเห็นภาพจากน้ำเสียงของครูจะทำให้เด็กเกิดอารมณ์ร่วมมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการพัฒนาความคิดของเด็ก ให้สภาวะอารมณ์ในเวลานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม คติสอนใจ ที่พึงประสงค์ให้ผู้ฟังนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน จากเนื้อหาของนิทาน และยังให้ความรู้ตามลำดับขั้นตอนกับเด็กและผลยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วารุณี นวลจันทร์ (2539) ว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แบบต่อเติมผลงาน จากการได้ยอน ได้เห็นจะมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมสร้างสรรค์แบบปกติ พัฒนบุรี จันทราภิรมย์ (2559) การพัฒนาสื่อการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย คือ สื่อการเล่านิทานจากภาพแผ่นเดียว สื่อการเล่านิทานจากหุ่นกระดาษ นิทานจากผ้าสักหลาด มีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย รวม 4 ด้าน คือ ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น

และด้านความคิดละเอียดลออ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 เป็นการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 ประกอบด้วยการวัดความสนใจ ผลงานความคิดสร้างสรรค์ การมีทำงาน และขั้นตอนการทำงาน ผู้ประเมินคือครูผู้สอน การประเมินมี 3 ระดับ ประเมิน 5 ครั้ง 1 ครั้งต่อ 1 แผน ผลการวิจัยแสดงถึงนักเรียนระดับอนุบาล 3 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีเมื่อมีการนำความคิดสร้างสรรค์มาบูรณาการกับการจัดแผนการเรียนรู้ของแผนการเรียนรู้การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอนุบาล มีการวัด 5 ครั้ง ระดับการประเมินของนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกครั้ง ที่รายการประเมินพฤติกรรม มีนัยยะสำคัญ .05 แสดงถึงการใช้กิจกรรมการเล่านิทานมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จะเห็นได้ว่าโดยภาพรวมแต่ละรูปแบบของการเล่านิทานนักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดี สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถความคิดสร้างสรรค์ของ สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) ที่ระบุว่านิทานเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ที่จะช่วยให้เด็กนักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ เพราะเป็นเรื่องที่น่าสนใจทำให้เพลิดเพลิน ไม่เครียด เด็กจะเกิดพฤติกรรมอยากเรียนรู้จะช่วยให้เด็ก ๆ มีความสนุกสนานแล้ว ยังเป็นโลกแห่งจินตนาการที่สมบูรณ์แบบ นิทานช่วยปลูกฝังให้เด็กเป็นคนช่างคิดช่างสังเกต และวิรุณ ตั้งเจริญ (2539) กล่าวว่านิทานเป็นกิจกรรมที่เน้นคุณภาพของการฝึกปฏิบัติกิจกรรมศิลปะให้เด็กเกิดความอยากเข้าร่วมกิจกรรม และส่งผลดีในวัยเด็กได้ 3 ด้านคือ

1. คุณค่าทางด้านจิตใจ (Spiritual Values)
2. คุณค่าทางกาย (Physical Values) การแสดงออกด้วยการริเริ่มสร้างสรรค์การแสดงออกตามความ

ถนัด และความสามารถเฉพาะบุคคล รวมทั้งมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน 3. คุณค่าทางสังคม (Social Values การอยู่ร่วมกับคนอื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดิกสัน จอห์น และซอลส์ (Dixon Johnson and Salts, 1977) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้เด็กอนุบาล 3-4 ปี ที่โรงเรียนในเมืองดีทรอยต์ เด็กในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 146 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มแรกเล่นนิทานให้ฟังแล้วให้เด็กแสดงบทบาทประกอบตามเรื่อง กลุ่มที่สองเล่นนิทานให้ฟังพร้อมพาไปดูของจริงนอกสถานที่ เช่น ไปซื้อของ ไปสวนสัตว์ กลุ่มที่สามสนทนากับเด็กเกี่ยวกับเรื่องที่เล่าให้ฟัง กลุ่มที่สี่ เป็นกลุ่มควบคุม ผลการทดลองปรากฏว่าเด็กที่ได้แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครในเรื่องไปด้วย พัฒนาจิตลักษณะต่างๆ ได้ดีที่สุด แสดงว่าเมื่อเด็กฟังนิทานแล้วเด็กย่อมมีความต้องการที่จะเลียนแบบตัวละครที่ชอบหรือตัวละครที่ได้รับความสำเร็จจากพฤติกรรมนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูอาจต้องหาอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะควรมีความหลากหลาย เพื่อดึงดูด

ความสนใจเด็กอนุบาล และสามารถเลือกมาสร้างจินตนาการอย่างสร้างสรรค์เต็มที่

1.2 ควรให้เวลากับเด็กอนุบาลในการคิดจินตนาการจากเรื่องราวในนิทาน เพื่อสร้างสรรค์ผลงานและครูควรช่วยกระตุ้นเป็นระยะ ๆ กับนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถสร้างจินตนาการเพื่อจะทำให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น

1.3 ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองให้มาก โดยครูคอยสังเกตขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรมและคอยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดความสงสัย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรศึกษาความสามารถในการเล่นนิทาน และพฤติกรรมจากการเล่นนิทานทั้ง 5 รูปแบบหรืออาจจะเป็น 2 รูปแบบเพื่อเปรียบเทียบซึ่งนักเรียนยังไม่ค่อยกล้าแสดงออกส่วนนี้ครูควรส่งเสริมและกระตุ้นความสามารถในการเล่นนิทานของเด็กอนุบาลให้มากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบศิลปะต่างรูปแบบจากการวาดภาพระบายสี และการพิมพ์ภาพเป็นกิจกรรมศิลปะในรูปแบบอื่น เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กอนุบาลได้อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2534). *ความคิดสร้างสรรค์หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลยา นิมจิตต์. (2545). *การศึกษารูปแบบการเล่นนิทานของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลวัดนางนองกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กานดา ทิววัฒน์ปกรณ์. (2543). *การฝึกแบบการคิด ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- กุลยา ตันติพลาชีวะ. (2542). *การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน 3-5 ขวบ*. กรุงเทพฯ: โชติสุขการพิมพ์
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2543). *การเล่านิทาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2556). *การคิดเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมีเดีย.
- โกศล มีคุณ. (2549). “เกณฑ์การพัฒนาและตัวอย่างนิทานพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม,” *การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2549. เรื่อง การวิจัยและพัฒนาจิตมิติใหม่ด้วยนวัตกรรมนิทานที่เพิ่มทุนมนุษย์แก่สังคมไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ชัยชาญ วงศ์สามัญ. (2543). *การวางแผนการสอน*. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- โชติ ศรีสุวรรณ. (2546). *นิทานพื้นบ้าน ภูมิปัญญาทางภาษา*. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. ม.ป.พ.: ประสานการพิมพ์.
- บุญส่ง ครูศรี. (2537). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานิทานพื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 1 โดยการใช้บทบาทสมมุติและการใช้เพลงพื้นบ้าน*. ปรินญาณินพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- ประคอง นิมมานเหมินทร์. (2543). *นิทานพื้นบ้านศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- พรทิพย์ ชังธาดา. (2545). *วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรทิพย์ วินโกมินทร์. (2545). *สื่อการเรียนและของเล่นเด็กปฐมวัย*. ปทุมธานี: โปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2553). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์*. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- ไพพรรณ อินทนิน. (2534). *เทคนิคการเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- รุจิร ภูสาระ. (2545). *การเขียนแผนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2539). *การเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟ เพรส.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2532). *เอกสารคำสอนวิชา บร 620 การเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- วราภรณ์ ตระกูลสถิตย์. (2549). *การทำงานเป็นทีม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วราภรณ์ รักวิจัย. (2533). *การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ธนพร.
- วิเชียร เกษประทุม. (2536). *นิทานพื้นบ้านนครสวรรค์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *พัฒนาการเรียนการสอน*. เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไล มาศจรัส. (2539). *เทคนิคการเขียน การเล่านิทานสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: มิติใหม่.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2535). *กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2523). *เอกสารประกอบการเรียนกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กก่อนเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2523). *เอกสารประกอบการเรียนกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กก่อนเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กอพลินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมปอง นิธิสกุลกาญจน์. (2539). *การพัฒนาหนังสือการ์ตูนชุดนิทานพื้นบ้านภาคใต้เพื่อใช้ประกอบการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). *คู่มือหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สาลี รักสุทธี และคณะ. (2544). *เทคนิควิธีการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: พัฒนศึกษา.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2542). *จริยธรรมทางวิชาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้า.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย คำมูล. (2546). *20 วิธีการจัดการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารี พันธุ์มณี. (2537). *ความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: 1412.
- อารี พันธุ์มณี. (2557). *ฝึกให้คิดเป็น คิดให้สร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.